

Trump yandaşları Kongre'yi bastı. Büyük gürültü koptu ama sonuçta değişen bir şey olmayacak... Trump başkanlık seçimini kaybetti ve bağıırıp çağırmaya, "hakkının yenildiğini", "seçime hile karıştığını" söylemeye devam edecek ama yerini Biden'e bırakacaktır.

"Yenilen pehlivan güreşe doymaz" mı diyeceğiz; benziyor ama tam da öyle değildir.

İlk olarak; Trump'ın yaşadığı yenilgidir ama mutlak yenilgi değildir. Milyarder olmanın ötesinde özelliği bulunmayan, ciddi devlet adamlığına hiç uymayan Trump epeyce oy aldı. Sonuçta yenildi ve başkanlık seçimini kaybetti ama hezimete uğramadı.

Sonraki seçimde yeniden aday olacağı açıklaması da aldığı oy sayısının yarattığı güvenden kaynaklanıyor.

İkinci olarak; neden ısrar ediyor, diye sorulabilir. Seçimden hemen sonra Trump'ın başkanlığı bırakmayacağı açıklaması üzerine, "Burası Türkiye değil," diyen ABD'li bir yetkili sonucun bazı manevralarla da olsa nereye varacağını açıklamıştı. ABD Genelkurmay Başkanı da "ordunun Anayasaya bağlı olduğunu (yani Trump'a bağlı olmadığını)" açıklama gereğini duymuştu.

Kaybettin ve gideceksin, bu kadar...

Üçüncü olarak; Trump kaybetmeye alışmamış ve dahası ABD Başkanı olmaktan dünyanın kısa sürede unutacağı bir hiç olmaya geçmeyi kaldıramıyor. Ekonomik sıkıntısı bulunmuyor, milyarder ve ABD'deki tek milyarder de değil ama alanı kendi anlayışınca savaşarak terk etmeyi tercih ediyor.

Dördüncü olarak; Trump nasıl bu kadar oy alabildi sorusunun sorulması gerekir. Korona krizini

berbat yöneten, bir söylediği ötekini tutmayan, hırsı ve paralı olması dışında özelliği bulunmayan bu tip nasıl bu kadar oy alabildi?

Trump ırkçı olduğunu gizlemiyor ve ırkçılık ABD toplumunda yaygındır. Polisin Trump dönemindeki ırkçı uygulamaları artış gösterdi. Ek olarak Trump, iki dönem ABD başkanı olmuş Obama'dan sonra geldi. Obama'nın ABD başkanı olması bu ülkedeki tarihsel gelenekte önemli bir kırılmadır. Siyahlar arasındaki ayrışmayı göstermesinin yanı sıra bu ülkede tarihsel kökleri olan ırkçılığa indirilen önemli bir darbedir. Trump gerek seçilirken ve gerekse de son seçimde bir siyahın ABD başkanı olmasına yönelik tepkiyi kullandı.

Sınıfsal analiz çerçevesinde bunu anlayamazsınız. Sonuçta iki kişi de ABD tekelci sermayesinin temsilcisidir ama ikisi arasında ABD tarihi açısından önemli fark vardır.

Marksistin bu çeşidine laf anlatmak gerekmez, zaten anlamaz, bu nedenle kendinizi yormayın.

ABD'de ırkçılık sona ermeyecek ama Biden'in başkanlığı döneminde Trump dönemindeki kadar saldırgan ve pervasız olmayacağı söylenebilir.

Son olarak ve bizim için en önemlisi de budur: eskiden de vardı ama kapitalizmin neo liberal döneminde yıllar önce Marx-Engels'in lümpen proletarya dediği ve karşı devrimci olarak gördüğü, şimdi ise prekarya denilen kesimin sayısı belirgin olarak arttı. Bu insanlar iş hayatında değildir, düzenli işleri yoktur ve büyük çoğunluğunun olmayacaktır da. Eskiden olduğu gibi refah döneminde –olursa eğer bu dönem- bu insanların iş bulması söz konusu değildir. Bu insanlar bulabildikleri günlük işlerle ve genel olarak küçük suçlar dünyasındaki icraatlarıyla hayatlarını sürdürürler.

Bu kitle –geçmişteki lümpen proletarya gibi- kullanılmaya fazlasıyla uygundur. Trump da bu kitleyi kullandı ve kullanıyor. Bizde de kullanıldı ve kullanılacaktır.

“Buna karşı ne yapılabilir?” sorusuna cevap aramadan sadece olanı ve olabilecek olanı belirtmekle yetiniyorsanız, politik mücadeleden anlamıyorsunuz demektir.

Bu ülkenin tarihi 1970'li yıllarda bu kesimin ikiye ayrıldığı, bir kesimin devletçi ve MHP'li olduğu, diğer kesimin ise devrimcilere yakın olduğu dönemi yaşadı.

50 yıl öncesiyle günümüz birbirinden farklıdır, hepsinden önemlisi güçlü bir devrimci hareket yoktur. Böyle bile olsa, dikkatlerinizi örgütsüzleşme ve lümpenleşme özellikleri çoğalmış işçi sınıfından biraz ayırıp da bu kesime bakarsanız, burada da bölünme ve bir bölümünü kendi yanınıza çekme imkanlarını görürsünüz.

Bu kesime nasıl seslenebileceğinizi bilmeniz gerekir. İşsizlik, sosyal güvencesizlik, derin geçim sıkıntısı önemlidir; anlatılması gerekir. Bunun ilerisinde Marksizm-Leninizm öğretisi bu kesimi etkilemez ama Deniz Gezmiş-Mahir Çayan söylemi fazlasıyla etkiler.

Bu kesime seslenilmesinde somut ajitasyon önemlidir ve yıllar önce Marx-Engels'in de belirttiği gibi bu kesim cesurdur ve inanılmaz eylemlere girebilirler. İktidarın yanındayken de girebilirler, devrimcilerin yanındayken de...

1970'li yılların devrimci örgütlerinin kadrolarını inceleyecek olursanız bu kesimden çok sayıda insan görebilirsiniz.

Çabuk saf değiştirirler, bunu da unutmamak gerekiyor. Çabuk saf değiştirmek, karşıdan bize geçmek özelliğini de gösterebilir pekala...

1979'da hapisanede iken bunu kendi deneyimle de yaşadım. Hangi hapisaneye sürülsem bu kesimden birileri beni dinlemek ister ve "Intercontinental eylemini nasıl yaptınız, anlatsana," derdi. Taksim'de silahlı eylemi akılları almıyordu.

Bu kesim uygun ajitasyondan çok (sadece bununla olmaz, "dolmuşa binmiyoruz" –ya da "dolduruşa gelmiyoruz"- denilir), icraata bakar.

Bu kesimin idolü de bir kadındı: Belma.

Burada da icraata bakıyorlardı; o kadar işkenceye rağmen polise "pes" dedirten kadın...

Bu kesime dikkat etmek ve iktidar tarafından bundan sonra daha yoğun kullanılacağını görerek hazırlanmak gerekir.

Bunu da CHP'den beklemeyin...